

[Jens Peter Jensen.]

Derudover er jeg ganske enig med handelsministeren i, at denne diskussion har ført langt omkring. Jeg har i hvert fald gjort den iagttagelse, at vi har oplevet noget ganske ejendommeligt på det fonetisk-tekniske område, idet fremskridtspartiet har præsteret at flevare ekkoet før røsten. Hr. Nauerby var ekkoet, hr. Glensgård var røsten.

Der er ikke tale om en tilskudsordning. Disse ordninger har ikke hidtil kostet det offentlige én krone. Derimod kan man sige, at den kapital, der er, kræver en større sikkerhed for at låne sine midler ud. Derom består der en anden lovgivning, som bekræfter dette. Det, der er tale om her, er, at den mindre bemidlede får mulighed for at etablere sig på friere vilkår, end han ellers ville have. Det, hr. Glensgård, det, røsten talte om, var, at dem, der har meget, skal gives meget, og dem, der har lidet, skal intet have.

Ingomar Petersen (RV):

Det er egentlig groft, når fremskridtspartiet siger, at dette lovforslag vil lægge gift for erhvervslivet, et erhvervsliv, som selv har anmodet om dette lovforslag. Jeg ved godt, at fremskridtspartiet efterhånden er en grov vareforretning; men alligevel.

Ole Olsen (SF):

Jeg synes nok, det lykkedes hr. Glensgård at få gjort denne debat til lidt af en parodi, hvis jeg må bruge et sådant udtryk her i tinget. Jeg har aldrig set sådan en lille bitte gråspurv blive angrebet med så store kanoner, som der blev brugt her. Jeg tror godt, jeg forstår hr. Glensgård. Der blev snakket om konkurrenceforvridning, og det foreligger der måske også til en vis grad, set fra hr. Glensgårds synspunkt. For kan det mindre erhvervsliv ikke hjælpes, hvad sker der så? Så sker der selvfølgelig det, at det bukker under, og det er naturligvis en konkurrenceforvridning set fra hr. Glensgårds synspunkt. Hvad skal man kalde det parti, hvis to repræsentanter har været heroppe at tale i dag? Liberalister kan man ikke kalde dem; i gamle dage kaldte man det vistnok socialdarwinisme, at de, der er svage, bare kan dø.

Burgdorf (KF):

Jeg kan trøste hr. Glensgård med, at hverken jeg eller mit parti tager fejl. Vi har drøftet dette lovforslag lige så vel som alle andre, og i lighed med, hvad der gjaldt tidligere af forligspartiernes buketter, hvor man deler ud, har vi taget afstand og ikke villet være med. Vi mener stadig væk, som jeg også sagde i første omgang, at der skal helt andre midler til for at hjælpe erhvervslivet. Dette her kan i hvert fald ikke gøre det.

Glensgård (FP):

Kort til hr. Burgdorf: mig bekendt har de konservative ikke trukket deres forslag tilbage om at hjælpe de mindre, selvstændige erhvervsdrivende. Det er bl. a. en af de ting her; der er en lang række andre ting indeholdt deri.

Handelsministeren og de regeringer, der har drevet dette land i de senere år, har øvet voldtægt mod det danske erhvervsliv. Man har først brækket armene og benene på det, og når man så har gjort det, kommer man bagefter her og giver nogle indsprøjtninger mod smerterne. Man kommer nu og siger: ja men så må vi give en eller anden garantiordning. Det er, som om det var noget, erhvervslivet har sukket efter. Det er klart, at en invalideret har behov for hjælp, men vi går altså den modsatte vej af handelsministeren: handelsministeren vil kun give smertestillende indsprøjtninger, vi ønsker virkelig at få det erhvervsliv op at stå, som bl. a. handelsministeren har fået ødelagt.

Handelsministeren spørger, hvor jeg kan påvise omkostninger, hvor jeg kan påvise administration, hvor jeg kan påvise tab. Hvis det er handelsministerens bemærkninger, kunne man tænke sig, at handelsministeren i den kommende samling vil fremsætte forslag om en generel garantiordning for dansk erhvervsliv. På et eller andet tidspunkt kommer det til at koste kroner og øre. Handelsministeren har ret i, at det ikke har kostet os nogle milliarder kroner på nuværende tidspunkt, men hvis det går galt med Finansieringsinstituttet for Skibsindustrien, så får staten på et eller andet tidspunkt et ordentligt brag. Man kan altid komme og sige, at alle disse ting endnu ikke